

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۲/۲۱

سیدال هومان

تهنیت به انستیتوت موسیقی افغانستان و بنیانگذار آن جناب داکتر احمد سرمست

اعطای جایزه ممتاز موسیقی "پولر" را خدمت تمام هموطنان و خصوصاً انستیتوت ملی موسیقی افغانستان و استاد، بنیانگذار و گرداننده آن داکتر احمد سرمست از صمیم قلب تبریک گفته و آرزو مندیم نوجوانان افغان در میدین رقابت های بسیار صعب جهانی هنوز هم درخشانتر بدرخشند. افغانها توانسته اند در منتهای نبود شرایط لازم و دلخواه برای نمو و رشد فکری و بارور شدن استعداد های شان و با وجود رکود و اختناق اجتماعی، ناامنی ها و جنگ و خون ریزی و نبود یک محیط امن و ایده آل و عدم دسترسی به مواد لازم لایبراتوراری و درسی و سامان و آلات ممد آن از یک سو و از سوی دیگر در چندین عرصه، از موسیقی و سپورت های متنوع گرفته تا مسابقات ساینس و تکنالوجی و روباتیک در سطح جهانی با دست آوردهای اکثرأ با سوبه خیلی عالی اشک شادی و غرور را از چشم هر وطنپرستی بی مهابا سرازیر بگردانند. آنچه مرا واداشت تا با این مختصر مزاحم دوستان گردهم جایزه با ارزش پولر در موسیقی است که یا اشتباهاً و یا اینکه به پیروی از روش اغراق آمیز همان همسایه متهاجم غربی در میدیای افغانی به نام جایزه نوبل در موسیقی معرفی گردیده است. شاید هم گناه از شبکه های خبری مثل صدای امریکا باشد که اداره آن، همه به دست همان هایی است که عرض شد. ولی حقیقت امر این است که تنها وجه مشترک میان جایزه نوبل و جایزه پولر، مرجع و منبع آن یعنی کشور سویدن می باشد و بس.

جایزه پولر در سال ۱۹۸۹ یعنی ۹۶ سال بعد از نوبل توسط یکی از اعجوبه های موسیقی پاپ سویدن به نام "ستگان" اندرسن" مشهور به "ستگ" بنا نهاده شد. "ستگ" ناشر، شاعر و مدیر یکی از بزرگترین گروه های موسیقی پاپ سال های ۷۰ به نام "اببا" بود. نام این جایزه اقتباس از نام مشهورترین البوم ستگان اندرسن به نام "موسیقی پولر" می باشد. جایزه پولر به منظور استقبال از قدرت و اهمیت موسیقی بوده و به افراد، مؤسسات و گروه هایی اعطاء می گردد که تعالی هنر شان در جهان موسیقی شناخت بین المللی را کمایی نموده باشند.

از عمر این جایزه صرف بیست و نه سال می گذرد و تنها و تنها در رشته موسیقی به بهترین ها در جهان اهداء می شود که امسال نه مشترکاً بلکه به صورت جداگانه نصیب انستیتوت ملی موسیقی افغانستان و گروه موسیقی میتالیکه از اضلاع متحده گردید.

برای اینکه از موسیقی در تمام اشکال آن استقبال گردیده باشد، جایزه موسیقی پولر به دو برنده اهداء می گردد که تأکید روی هدف اصلی جایزه موسیقی پولر کرده باشند و آن عبارت از گردهم آوردن مردم با هم از دنیا های متفاوت موسیقی توسط گسستن سرحدات موسیقی می باشد.

جایزه موسیقی پولر با تجمع فضای تنفسی و حجم، هردوی آن به سطح جهانی منحصر به فرد بوده، نامزدی توسط یک کمیته جوایز صورت می گیرد که حق دارند کاندید های خود را نامزد نمایند، کمیته اهدای جوایز موسیقی پولر یک کمیته مستقل دوازده عضوی اهداء کننده بوده که برندگان را انتخاب می نماید. نامزد ها از جانب مردم عامه، شورای بین المللی موزیک، یونسکو و ان. جی. او. بی. که بر تنوع جغرافیایی و هنری موسیقی کار می کند.

جوایز نوبل در سال ۱۸۹۵ از ارث دارایی دانشمند و کیمیدان مشهور سوئدی الفرد نوبل بنیاد نهاده شد. اولین جوایز در رشته های کیمیا، ادبیات، فزیک، روحیات و یا طب در سال ۱۹۰۱ اعطاء گردید. بعد از کشف مواد انفجاری نایترو گلیسرین یا داینمیت زمانی که فهمید چه بلایی برای کشتار بنی بشر خلق نموده، تمام مفاد به دست آمده از آنرا در راه پیشرفت و ترقی ساینس و تکنالوجی به ارث گذاشت که تا به امروز همه ساله از طرف اکادمی سلطنتی علوم سوئدن در ستاکهلم ارمغان راه بهترین ها در همه شئون علمی و خدمات بشری می گردد. بین سال های ۱۹۰۱ و ۲۰۱۶ این جایزه ۵۷۹ بار به ۹۱۱ نفر انفرادی و مؤسسات داده شده است که از آن جمله ۲۳ آن مؤسسه بوده و متباقی ۸۸۱ آن اشخاص انفرادی اند.

"الفرد نوبل" در ۲۱ اکتوبر سال ۱۸۳۳ در یک خانواده ای که اکثر شان انجنیر بودند متولد گشت. او هم کیمیدان، انجنیر و مخترع بود. در سال ۱۸۹۴ او کوره ذوب آهن و فولاد "بوسفورس" را خرید. و آنرا به یک فابریکه عمده تولید اسلحه تبدیل نمود. او همچنان موفق به اختراع ماده ای به نام بالستایت شد که منشاء ساخت اکثر مواد نظامی انفجاری بی دود به خصوص کوردایت یا باروت بی دود انگلیسی شناخته می شود. ادعاهایش در مورد ثبت اختراعاتش ظاهراً منجر به اقامه دعوا در مورد سرپیچی در ثبت اختراع کوردایت گردید. در طول عمرش ثروت اندوزی خود را با ۳۵۵ نوع اختراع خود به اوج آن رسانید.

در سال ۱۸۸۸ "الفرد نوبل" از خواندن عنوان وصیتنامه خودش در یک روزنامه فرانسوی که نوشته بود "سوداگر مرگ مرده است" حیران ماند. این وصیتنامه در حقیقت اشتباهاً به علت مرگ "لئودویگ برادرش ۸ سال قبل از مرگ خودش به چاپ رسیده بود. بعد از نشر همین مضمون بود که "نوبل" به فکر آن افتاد تا کاری نماید که مردم از او به نیکی یاد نمایند که منجر به نوشتن دوباره وصیتنامه اش شد.

"الفرد نوبل" در دهم دسمبر سال ۱۸۹۶ در ویلایش واقع در سان رومنیوی ایتالیه به علت تورم مغزی چشم از جهان بست ولی صرف یکسال قبل از مرگش در آخرین تصحیح وصیتنامه اش نوشت که:

ثروتش بایست از طریق یک سلسله از جوایز برای کسانی اهداء گردد که خود را "وقف رساندن منفعت به بشریت کرده باشند".